

A bekezdés címe: Jézus és az ószövetségi törvény. Ennek a törvénynek kell beteljesednie anélkül, hogy egy i betű vagy egy vesszőcske elmaradna belőle, míg ég és föld fönnáll.

Korábban a „beteljesedés” szó számomra a jövendölések beteljesedését jelentette. Amikor ezt írom, még javában advent van. Egyik adventi énekünkben ez áll: *„A jövendölések beteljesedésének rólad, édes Üdvözítőnk” (Ho 2/5).*

Az Ószövetségben sok utalást találunk arra, milyen lesz az eljövendő Üdvözítő. Ezek egy része teljesen világos. Betlehemben születik, Dávid király családjából származik, eljövetelekor sok csodát tesz. De olyan jövendölések is szerepelnek a próféták írásaiban, amelyekről egyáltalán nem gondolták volna, hogy a Messiásra vonatkoznának. Diadalmas hadvezérben reménykedtek. Elképzelhetetlen volt számukra, hogy az eljövendő Szabadító szenvedni fog, és meg is ölik. Sajnos, ez a prófécia is beteljesedett.

Az a gyanúm, hogy a törvény beteljesedése nem a jövendölések beteljesedését jelenti. De akkor mi az a törvény, aminek be kell teljesednie? Azt mondja Jézus, hogy azért jött, hogy a törvényt tökéletessé tegye. A következő bekezdésekben ezt is teszi. *„Hallottátok a régieknek szóló parancsot... Én pedig azt mondom nektek...”*

A parancsok gyűjteménye alkotja a törvényt. A törvény pedig egy szóval: a szeretet. A szeretetnek kell beteljesednie, teljessé válnia. A szeretetnek kell betöltenie mindent.

Ennek létrejöttét úgy tudom előmozdítani, hogy bármit teszek, szeretettel teszem. És ha mindenki így tesz, akkor fog beteljesedni a szeretet törvénye.

De nem azt kell néznem, hogy mások így tesznek-e. Csak azzal kell törődnöm, hogy én megtegyem, ami rajtam áll.

Szuly László, Dunaalmás